

Интрагувамъ, *va.* intriguer, cabaler.

Интромъ, *sm.* Mar. fond de cale, *m.*

Инфантеристы, *sm. pl. fig.* les bayonnettes *f.*

Инфантристъ, *sm.* un fantassin.

Инфантъ, -тина (испанска титла), *s.* infant, ante. [l'ipéacuana *m.*]

Испекакуана (бълвенъ коренъ), *sf.* plante,

Ипербола, *sf.* Mathem. l'hyperbole *f.*; || упо-

тъбене -лы, l'hyperbolisme *m.* [ment.]

Иперболически, *adj.* hyperbolique; -ески,

Иперборейски (съверенъ), *adj.* hyperboréen et -réen. [griffe *m.*]

Иппогріфъ (крылатъ конъ), *sm.* l'hippo-

Ипподромъ, *sm.* la carrière; || (прѣпускал-*nica*), l'hippodrome *m.* [lithe *f.*]

Ипполитъ (коинки на мыкъ), *sm.* l'hippo-

Ипотеза (прѣдложене), *sf.* l'hypothèse *f.*

Ипотенуза, *sf.* Géom. l'hypoténuse *f.*

Ипотетически, *adj.* hypothétique; -ески, -ment.

Ипохондрически, *adj.* hypocondriaque.

— принаднуване (вапоры), *sm. pl.* Méd. les vapeurs *f.*

Ипохондрия, *sf.* l'hypocondrie *f.* mal de rate, *m.*

Ипохондрикъ, *sc.* hypocondre et -riaque; un вароежукъ.

Иридій (металъ), *sm.* Chim. l'iridium *m.*

Иронически (подигравливъ), *adj.* ironique; -ески, -ment.

Иронія (подигравка), *sf.* l'ironie *f.*

Иррационаленъ (глухъ), *adj.* Mathém. irrational.

Искавамъ, *va.* énoncer, déceler, dédire; || -са, *vr.* se déceler, se manifester, ouvrir; || (нѣкому), *fig.* s'ouvrir à.

Искаване, *sn.* le décèlement.

Искавникъ, ица, *s.* demandeur, solliciteur, -euse; exposant, postulant, -ante.

Искаживамъ, *va.* t. modeler.

Искаживане, *sn.* le modelage.

Искажиенъ, *adj.* modelé.

Искамъ и Ишж., *va.* vouloir, demander, претендre, solliciter, insister sur, ambitionner, mettre en demeure; 1. (ссе), adjurer; 2. (съ долюстъ), mendier; 3. (съ заповѣдане), sommer; || (прѣдаването на градъ), sommer un place; 4. (млого), rançonner; 5. (млого за проданъ стоки), surfaire; 6. (млока за нѣщо), requérir; 7. (прошка), faire amende honorable; 8. (поискувамъ назадъ нѣщо), revendiquer; 9. (назадъ), redemander; 10. (си назадъ), Jur. répéter;

11. (оставка), réclamer; 12. (силно), ростuler; 13. (въ сѫба), poursuivre; 14. иска, *v. imp.* il nécessite; 15. иска ми са, j'ai envie, il me tarde de, j'eprouve une démangeaison; 16. искатса, *pl.* se vouloir;

17. кое то трѣбува да са иска, Jur. ге-*querable*, *adj.*; 18. кое то може пакъ да са

поиска назадъ, revendicable, *adj.* 19. кое то може са поиска, sollicitable, *adj.* 20. който иска, désireux de; || Jur. requérant, *adj.*

Искане, *sn.* la demande, le vouloir, exigence, insistence, raison, mise en demeure *f.*, réquisition, tentation, annonce de mariage *f.*

1. (добывка), l'avarice *f.* avidité *f.*; 2. (назадъ), la reclamation; || Jur. la répétition;

3. (поворъщно), Jur. la revendication; 4. (за получаване), Jur. le pétitoire; 5. постоянно извѣсвани на -то си, *vr.* postuler; 6. налагамъ -то си, *va.* mettre en réquisition; 7. споредъ -то на нѣкого, à la diligence de; 8. сильно —, la postulation; 9. (въ сѫба), l'instance *f.*

Искателъ, *adj.* exigeant.

— акть, *sm.* Jur. le réquisitoire.

Искава, *v. imp.* il s'égoutte; || оставямъ да

искаве или истиче, *va.* faire ou laisser égoutter.

Искаване, *sn.* le coulage.

Искаранъ, *adj.* m. émérite; || състояне на

— профессоръ, l'éminent *m.*

Искаравамъ, *va.* produire, engendrer, pro-

voquer, émettre, susciter, faire surgir, don-

ner, recueillir, exporter; 1. (на бѣль сѣтъ нѣщо), mettre au jour; 2. (пакъ на сѣтъ), *fig.* exhumer; 3. (на сѣтъ), *fig.* accoucher;

4. (докараны стоки), réexporter; 5. (нѣщо), virer; 6. (отъ забѣркване), *fig.* dégriser; 7. (размыслеване), tirer; 8. (си редъ-тъ), fournir sa carrière; 9. (сетница), rechercher; || fam. arguer; 10. (на сухо човѣцъ), débarquer; 11. (на чисто живакъ), Chim. révivifier; 12. (на чицио), *fig.* vider.

Искараване, *sn.* le désembarquement, expor-

тation *f.*, purgation *f.*; 1. *fig.* irradiation *f.*

2. (на докараны стоки), la réexportation;

3. (стоки), la traite; 4. (металъ), Chim. la révivification; 5. (на сухо човѣцъ), le débarquement.

Искарователъ, *adj.* producteur.

Искаровачъ (на стоки), *sm.* Com. un ex-

portateur.

Искачевамъ и -мса, *va.* *vr.* monter.

Искилване, *sn.* Méd. la rupture; || Chir. la

hernie, la descente, le bubonocèle.

Искиснувамъ (солено месо), *va.* dessaler.

Искласява, *v. imp.* il éprie.

Искласяване, *sn.* Bot. l'épiation *f.*

Исклепвамъ, *va.* forger; 1. (металъ на

джски), laminer; 2. *fig.* dérouiller; 3. -са, *vr.*

fig. se dérouiller.

Исклепване, *sn.* le forgeage; || (на метал-

ни джски), le laminage.

Искълчевамъ, *va.* démettre, déboîter; 1.

Chir. luxer; 2. (става), disloquer; 3. -су,

vr. se démettre, se déboîter; || Chir. se luxer.

Искълчеване, *sn.* la dislocation, le déboîte-

ment; 1. Chir. la luxation; 2. (кракъ),

Vétér. l'ecart *m.*; 3. (на дѣвъ kostи), Chir.